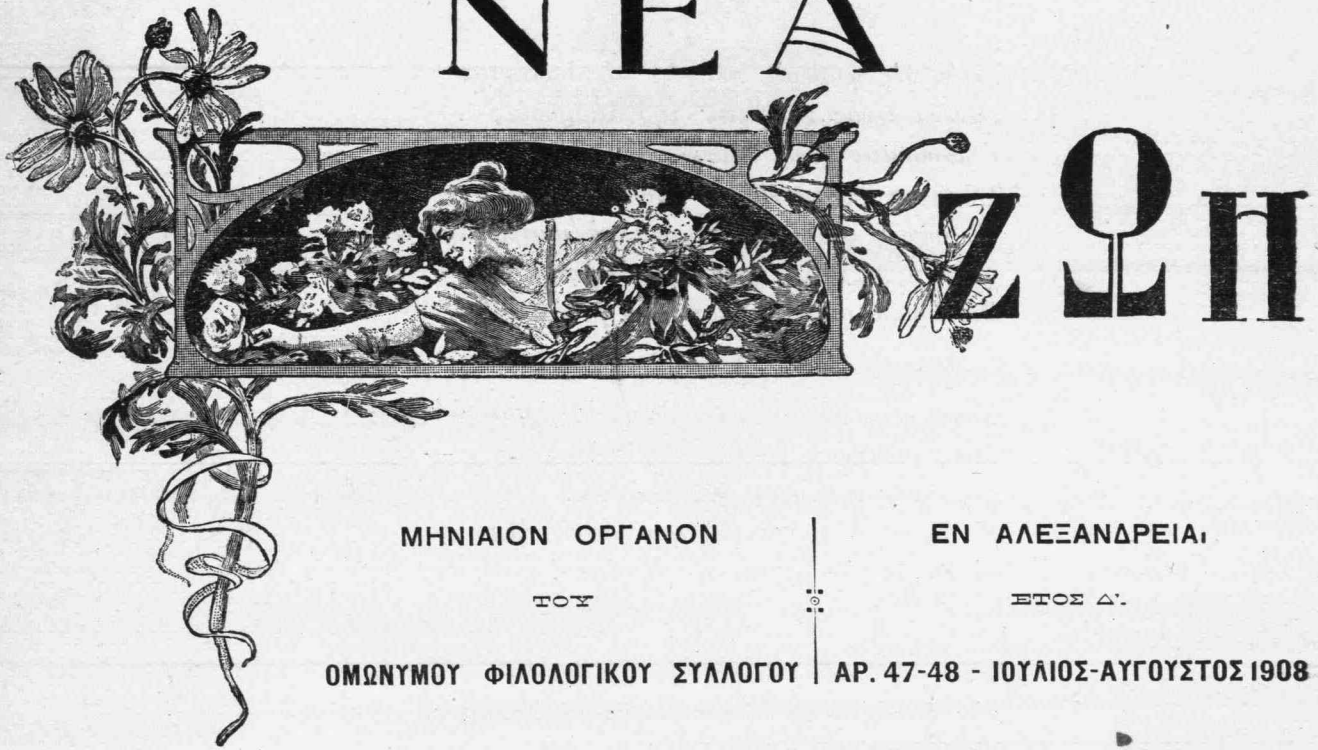


ΝΕΑ



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ

ΤΟΥ

ΕΤΟΣ Δ'.

ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ | ΑΡ. 47-48 - ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1908

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΑΡΠΗΔΟΝΟΣ

*Βαρῦν ὀδύνην ἔχει ὁ Ζεὺς. Τὸν Σαρπηδόνα
ἐφόνευσεν ὁ Πάτροκλος· καὶ τώρα ὀρμοῦν
ὁ Μενoitιάδης κ' οἱ Ἄχαιοὶ τὸ σῶμα
ν' ἀρπάξουνε καὶ νὰ τὸ ἐξευτελίουν.*

*Ἄλλὰ ὁ Ζεὺς διόλου δὲν στέργει αὐτά.
Τὸ ἀγαπημένο του παιδί — ποῦ τὸ ἄφισε
καὶ χάθηκεν ὁ Νόμος ἦταν ἔτσι —
τουλάχιστον θὰ τὸ τιμήσει πεθαμένο.
Καὶ στέλνει, ἰδού, τὸν Φοῖβο κάτω στὴν πεδιάδα
ἐρμηνευμένο πῶς τὸ σῶμα νὰ νοιασθεῖ.*

*Τοῦ ἥρωος τὸν νεκρὸ μὲ εὐλάβεια καὶ μὲ λύπη
σηκώνει ὁ Φοῖβος καὶ τὸν πάει στὸν ποταμό.
Τὸν πλένει ἀπὸ τὰς σκόνες κι ἀπ' τὰ αἵματα*

κλείει τὲς φοβερὲς πληγές, μὴ ἀφίνοντας
 κανένα ἔγχος νὰ φανεῖ τῆς ἀμβροσίας
 τ' ἀρώματα χύνει ἐπάνω του· καὶ μὲ λαμπρὰ
 Ὀλύμπια φορέματα τὸν ντύνει.

Τὸ δέσμα του ἀσπρίζει· καὶ μὲ μαργαριταρένιο
 χτένι κτενίζει τὰ κατάμαντρα μαλλιά.
 Τὰ ὠραῖα μέλη σχηματίζει καὶ πλαγιάζει.

Τώρα σὰν νέος μοιάζει βασιλεὺς ἀρματηλάτης —
 στὰ εἰκοσιπέντε χρόνια του, στὰ εἰκοσιέξη —
 ἀναπανόμενος μετὰ ποῦ ἐκέρδισε,
 μ' ἄρμα ὀλόχρυσο καὶ ταχυτάτους ἵππους,
 σὲ ξακουστὸν ἀγῶνα τὸ βραβεῖον.

Ἔτσι σὰν ποῦ τελείωσεν ὁ Φοῖβος
 τὴν ἐντολή του, κάλεσε τοὺς δύο ἀδελφούς
 τὸν Ὑπνο καὶ τὸν Θάνατο, προσιάζοντάς τους
 νὰ πᾶν τὸ σῶμα στὴν Λυκία, τὸν πλούσιο τόπο.

Καὶ κατὰ ἐκεῖ τὸν πλούσιο τόπο, τὴν Λυκία
 τοῦτοι ὁδοιπόρησαν οἱ δύο ἀδελφοὶ
 Ὑπνος καὶ Θάνατος, κι ὅταν πιά ἔφθασαν
 στὴν πόρτα τοῦ βασιλικοῦ σπιτιοῦ
 παρέδωσαν τὸ δοξασμένο σῶμα,
 κ' ἐγύρισαν στὲς ἄλλες τους φροντίδες καὶ δουλειές.

Κι ὡς τῷ λαβαν αὐτοῦ, στὸ σπῆτι, ἀρχίνησε
 μὲ συνοδείες, καὶ τιμὲς, καὶ θρήνους,
 καὶ μ' ὅλα τὰ προεπὰ ἢ θλιβερὴ ταφή
 κ' ἔπειτα ἔμπειροι ἀπ' τὴν πολιτείαν ἐργάται,
 καὶ φημισμένοι δουλευταὶ τῆς πέτρας
 ἤλθανε κ' ἔκαμαν τὸ μνήμα καὶ τὴν στήλη.